

størrelsesorden af 25.000-30.000 abonnenter. Omvendt har landsretten, som det også fremgår af bemærkningerne, givet tilladelse til registrering af 998 opkald. Hvad kan domstolene give tilladelse til fremover, hvis dette lovforslag vedtages? Sådan som jeg læser bemærkningerne, er der ikke taget stilling til det, bortset fra en henvisning til proportionaliteten. Bemærkes skal det også, at disse registreringer skal slettes snarest, som der står i bemærkningerne. »Snarest« - hvad er det?

Desuden får de registrerede ikke besked om, at de er blevet registreret. Selve begrundelsen er i og for sig efter omstændighederne forståelig nok. Der kan være tale om taletidskort, der giver anonymitet, når det drejer sig om brug af mobiltelefon, og der kan være tale om stjålne telefoner, så det kan være ganske vanskeligt at få fat i alle de folk, der skal have oplysning om denne registrering. Problemet er for mig at se bare, at begrundelserne for, at man ikke kan give oplysning, faktisk kan vendes rundt, netop på baggrund af: Er det en anonym telefon via taletidskort? Er det en stjålet telefon, osv.? Har lovforslaget så overhovedet nogen retfærdighed?

Med andre ord: SF's folketingsgruppe er ganske negativt indstillet over for denne del af lovforslaget, som vi finder giver meget brede beføjelser, og hvor omfanget ikke er præciseret nøje i selve bestemmelserne. Vi mener, det er vigtigt at give politiet de nødvendige redskaber til efterforskning af kriminalitet, for det er vigtigt, at politiet kan være på omgangshøjde med de kriminelle. Men man skal altid overveje de konsekvenser, det får for det almindelige samfund, at der kan ske en total overvågning af almindelige folk. Når man kaster sig ud i den slags mere principielle ændringer, skal man altid underkaste dem en nøjere overvejelse.

SF går naturligvis aktivt ind i udvalgsarbejdet, men vores holdning er på nuværende tidspunkt ganske skeptisk, når det drejer sig om den anden halvdel af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har to bemærkninger til fru Anne Baastrup, for jeg tror i virkeligheden, det har afsporet debatten i medierne og andre steder, at nogle ikke har læst hele lovforslaget. Det er også tung kost.

Når fru Anne Baastrup siger, at man ikke vil være med til mere overvågning, vil jeg godt sige, at forslaget giver jo ikke mere overvågning. Fru Anne Baastrup siger også, at der er langt fle-

re, der nu bliver registreret. Nej, der er ikke én eneste yderligere, der bliver registreret, idet enhver, der åbner og taler i sin telefon i dette øjeblik, bliver registreret, og sådan har det været de sidste 100 år. Der er ikke tale om, at der bliver registreret flere. Der bliver ikke registreret én eneste mere. Der er tale om, at nogle få gange i ganske særlige tilfælde kan politiet bede om at få de oplysninger, som i forvejen er registreret, og at en dommer skal godkende det. Det er altså nogle oplysninger, som er registreret med SF's og Venstres og De Konservatives og alle andres stemmer de sidste 100 år, og dem kan politiet i helt særlige tilfælde få udleveret til egen brug. Det er altså ikke mere registrering.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Mig bekendt er det ikke mere end 7-8 år siden, vi for alvor startede med mobiltelefoner. Det kan godt være, justitsministeren i sit tidligere liv i Forskningsministeriet har brugt dem i længere tid, man jeg har i hvert fald ikke.

Det korte af det lange er, som hr. Helge Adam Møller jo også var inde på undervejs i dialogen med hr. Søren Søndergaard, at politiet kan få adgang til i størrelsesordenen 25.000-30.000, muligvis 100.000, mobiltelefoner efter en kendelse, selv om man ikke har kunnet påvise, at forbrydelsen nødvendigvis er begået af folk, der har talt i de telefoner. Det vil sige, at politiet får adgang til måske mange tusinde telefonnumre og dermed også adgang til at spørge: Hvem var det, du snakkede med den dag, og kan du i øvrigt dokumentere, at det var det og det, du snakkede om? Det er da et nyt efterforskningskridt, som vi bliver nødt til at overveje grundigt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er dansk politi jo ikke tåber. Det har de aldrig været og vil aldrig blive, og derfor er det da klart, at de kun gør det, når der er en særlig mistanke, og det er der jo i forbindelse med alvorlige forbrydelser.

Der er en lille gruppe, der mistænkes, nogle særlige personer eller grupper, og det, man er interesseret i at vide, er, om deres navne skulle befinde sig mellem de 20.000 eller 25.000. Hvis man ikke havde nogen mistanke overhovedet, ville man heller ikke få domstolens tilladelse, for det ville jo være i modstrid med proportionalitetsprincippet. Derfor mener jeg, det er klart, at der aldrig nogen sinde vil ske det, at politiet be-